

تحقیق در عملیات ۱

محمد هادی فروغمندا عرابی
پاییز ۱۳۹۹

برنامه ریزی صحیح: تطابق وزن دار کامل در گراف دوبخشی

جلسه چهارم

نگارنده: سنا نادعلی

۱. مروری بر مباحث گذشته

تاکنون با برنامه ریزی خطی آشنا شده ایم. دریافتیم که برنامه ای به صورت زیر یک برنامه ریزی خطی است:

$$\begin{aligned} & \text{کمینه کن} \quad c^T x \\ & \text{که} \quad Ax \leq b \end{aligned}$$

به طور کلی یک برنامه ریزی خطی از تعدادی متغیر حقیقی مقدار، تعدادی قید خطی و یک تابع هدف تشکیل شده است. هدف مقداردهی متغیرها به گونه ای است که قیود برقرار باشند و تابع هدف بیشینه یا کمینه شود.

۲. برش رول های کاغذ

یک کارخانه تولید کاغذ، رول های کاغذ با عرض استاندارد ۳ متر تولید می کند. اما مشتریان می خواهند رول های کاغذ با عرض کوتاه تر خریداری کنند و کارخانه مجبور است این نوع رول ها را از رول های ۳ متری برش دهد. سفارشی شامل ۹۷ رول کاغذ با عرض ۱۳۵ سانتی متر، ۶۱۰ رول کاغذ با عرض ۱۰۸ سانتی متر، ۳۹۵ رول کاغذ با عرض ۹۳ سانتی متر و ۲۱۱ رول کاغذ با عرض ۴۲ سانتی متر را در نظر بگیرید. حداقل چند رول کاغذ ۳ متری لازم است برای این سفارش برش داده شود. این رول ها باید چگونه برش داده شوند؟

حال سعی می کنیم برنامه ریزی خطی ارائه دهیم که این مسئله را حل کند. ابتدا تمام حالت هایی را مشخص می کنیم که می توان یک رول کاغذ ۳ متری را، به رول های کاغذ با عرض های ۱۳۵ سانتی متر، ۱۰۸ سانتی متر، ۹۷ سانتی متر یا ۴۲ سانتی متری برش داد. حال کافی ست بدانیم چند

رول کاغذ را لازم است به هر یک از این روش ها برش داد به طوری که از رول های حاصل بتوان سفارش مورد نظر را آماده کرد. در زیر تمام این حالت ها آمده است. دقت داشته باشید که کافیست تمام حالاتی را بررسی کنیم که کمتر از ۴۲ سانتی متر از رول کاغذ ۳ متری تلف می شود:

$$P_1: 2 \times 135$$

$$P_2: 135 + 108 + 42$$

$$P_3: 135 + 93 + 42$$

$$P_4: 135 + 3 \times 42$$

$$P_5: 2 \times 108 + 2 \times 42$$

$$P_6: 108 + 2 \times 93$$

$$P_7: 108 + 93 + 2 \times 42$$

$$P_8: 108 + 4 \times 42$$

$$P_9: 3 \times 93$$

$$P_{10}: 2 \times 93 + 2 \times 42$$

$$P_{11}: 93 + 4 \times 42$$

$$P_{12}: 7 \times 42$$

حال برای $i = 0, \dots, 12$ ، x_i را تعداد رول های کاغذ ۳ متری که به روش P_i برش داده می شوند تعریف می کنیم. به وضوح برای $i = 0, \dots, 12$ ، شرط $x_i \geq 0$ باید برقرار باشد.

هر رول کاغذ ۳ متری که به روش p_1 برش داده می شود دو رول ۱۳۵ سانتی متری ساخته می شود. بنابراین $2x_1$ رول کاغذ ۱۳۵ سانتی متری از روش p_1 حاصل می شود. به همین ترتیب می توان تعداد کل رول های کاغذ ۱۳۵ سانتی متری را از رابطه زیر محاسبه کرد:

$$2 \times x_1 + 1 \times x_2 + 1 \times x_3 + 1 \times x_4 + 0 \times x_5 + 0 \times x_6 + 0 \times x_7 + 0 \times x_8 + 0 \times x_9 + 0 \times x_{10} + 0 \times x_{11} + 0 \times x_{12}$$

که ضریب هر یک از x_i ها مشخص می کند برش دادن یک رول ۳ متری به روش p_i چند رول ۱۳۵ سانتی متری تولید می کند. برای این که بتوانیم سفارش را برآورده کنیم این مقدار باید حداقل برابر ۹۷ باشد. بنابراین جواب برنامه ریزی خطی باید در قیود زیر صدق کند:

$$2x_1 + x_2 + x_3 + x_4 \geq 97$$

$$x_2 + 2x_5 + x_6 + x_7 + x_8 \geq 610$$

$$x_3 + 2x_6 + x_7 + 3x_9 + 2x_{10} + x_{11} \geq 395$$

$$x_2 + x_3 + 3x_4 + 2x_5 + 2x_7 + 4x_8 + 2x_{10} + 4x_{11} + 7x_{12} \geq 211$$

$$x_i \geq 0, \quad i = 0, \dots, 12$$

برای تکمیل برنامه ریزی خطی کافیست تابع هدف را نیز مشخص کنیم. می خواهیم تعداد کل رول های کاغذ ۳ متری کمینه شود. تعداد این رول ها برابر است با $\sum_{i=1}^{12} x_i$. بنابراین کافیست برنامه ریزی خطی زیر را حل کنیم:

$$\text{کمینه کن} \quad \sum_{i=1}^{12} x_i$$

$$\text{که} \quad 2x_1 + x_2 + x_3 + x_4 \geq 97$$

$$x_2 + 2x_5 + x_6 + x_7 + x_8 \geq 610$$

$$x_3 + 2x_6 + x_7 + 3x_9 + 2x_{10} + x_{11} \geq 395$$

$$x_2 + x_3 + 3x_4 + 2x_5 + 2x_7 + 4x_8 + 2x_{10} + 4x_{11} + 7x_{12} \geq 211$$

$$x_i \geq 0, \quad i = 0, \dots, 12$$

اگر برنامه ریزی خطی فوق را حل کنیم، نتیجه می شود $x_1 = 48/5$. یعنی باید نصف یک رول کاغذ ۳ متری را به روش P_1 برش دهیم! این کار تقریباً بی معنی است. در واقع چیزی که لازم بود در نظر بگیریم شرط صحیح بودن متغیرها بود. اما چنین شرطی را نمی توانستیم در برنامه ریزی خطی

بگنجانیم. به نظر می‌رسد به نوع دیگری از برنامه‌ریزی نیاز داریم که بسیار مشابه برنامه‌ریزی خطی است اما متغیرهای آن تنها مقادیر صحیح اتخاذ می‌کنند. در ادامه به تفصیل به این موضوع می‌پردازیم.

۳ برنامه‌ریزی صحیح

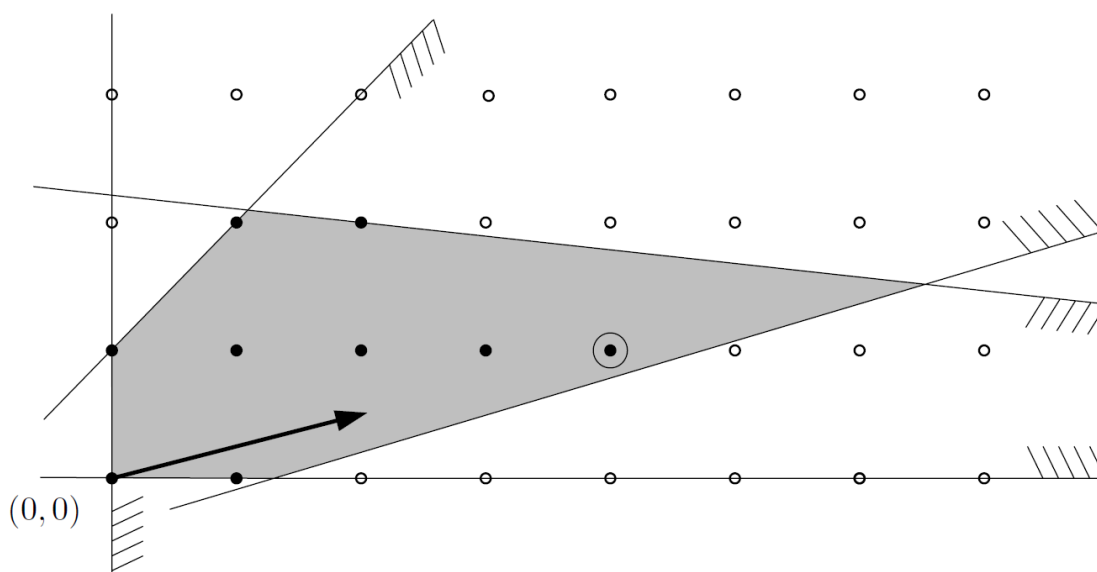
تاکنون دریافتیم که برنامه‌ریزی که به شکل زیر قابل نوشتن است یک برنامه‌ریزی خطی است:

$$\begin{aligned} & \text{بیشینه کن} \quad c^T x \\ & \text{که} \quad Ax \leq b \end{aligned}$$

در مسئله برش رول‌های کاغذ دیدیم که به نوعی از برنامه‌ریزی نیاز داریم که تابع هدف و قیود آن خطی باشد اما متغیرهای آن تنها بتوانند مقادیر صحیح اتخاذ کنند. به این نوع از برنامه‌ریزی‌ها، برنامه‌ریزی صحیح^۱ می‌گویند. در واقع برنامه‌ریزی که به فرم زیر قابل نوشتن باشد برنامه‌ریزی صحیح نامیده می‌شود:

$$\begin{aligned} & \text{بیشینه کن} \quad c^T x \\ & \text{که} \quad Ax \leq b \\ & \quad x \in \mathbb{Z}^n \end{aligned}$$

مجموعه جواب‌های شدنی یک برنامه‌ریزی صحیح دیگر یک چندوجهی محدب نیست. بلکه تنها نقاط با مختصات صحیح را شامل می‌شود. در شکل زیر شمایی از یک برنامه‌ریزی صحیح در دو بعد آورده شده است. نقاط توپر مجموعه جواب‌های شدنی چنین برنامه‌ریزی هستند.

متأسفانه حل برنامه‌ریزی صحیح از حل برنامه‌ریزی خطی سخت‌تر است. گزاره زیر این موضوع را روشن‌تر می‌کند.

گزاره ۱. برنامه‌ریزی صحیح یک مسئله NP-Hard است.

اثبات. در ادامه، تنها ایده اثبات این گزاره را بیان می‌کنیم. به این منظور مسئله SAT را به برنامه‌ریزی صحیح کاهش می‌دهیم. در واقع نشان می‌دهیم هر نمونه از مسئله SAT به یک برنامه‌ریزی صحیح تبدیل می‌شود. در این صورت اگر مسئله برنامه‌ریزی صحیح حل شود، مسئله SAT نیز حل شده است. از طرفی می‌دانیم مسئله SAT یک مسئله NP است. پس برنامه‌ریزی صحیح یک مسئله NP-Hard خواهد بود.

ابتدا به توضیح مسئله SAT می‌پردازیم. اگر تعدادی متغیر یا نقیض متغیر با هم OR شوند، یک عبارت ساخته می‌شود. اگر چند عبارت با هم AND شوند یک فرمول (در واقع نوع خاصی از فرمول که در اینجا با لفظ فرمول به آن اشاره می‌کنیم) حاصل می‌شود. برای مثال f یک فرمول است.

$$f = (x_1 \vee x_2 \vee x_3) \wedge (x_3 \vee \neg x_4)$$

^۱Integer Programming

مسئله SAT به این سوال پاسخ می‌دهد که برای یک فرمول داده‌شده آیا می‌توان متغیرها را به گونه‌ای مقداردهی کرد که مقدار این فرمول True شود. به عبارت دیگر فرمول داده‌شده f ارضا پذیر است یا خیر.

ایده اثبات را با استفاده از فرمول f توضیح می‌دهیم. برنامه‌ریزی صحیح طراحی می‌کنیم که اگر حل شود، مسئله SAT نیز حل شود. برای ایده اثبات را به گونه‌ای مقدار می‌دهیم که ارزش متغیر x_i در f را مشخص کند. یعنی $y_i = 1$ معادل True بودن متغیر x_i است. بنابراین y_i باید تنها مقادیر ۰ و ۱ را بتواند اتخاذ کند. کافیست قیود $0 \leq y_i \leq 1$ و $y_i \in \mathbb{Z}$ را برای $i = 1, 2, 3, 4$ در نظر بگیریم. اگر f ارضا پذیر باشد یعنی مقداردهی برای متغیرهای f وجود دارد که همه عبارات آن True شود. اگر عبارت $x_1 \vee x_2 \vee x_3$ ارضا شده باشد یعنی حداقل یکی از متغیرهای آن True شوند، یعنی یکی از y_1 و y_2 و y_3 باید برابر ۱ شود. کافیست قید $y_1 + y_2 + y_3 \geq 1$ را به قیود برنامه‌ریزی صحیح اضافه کنیم. برای عبارت دیگر نیز قید $y_3 + (1 - y_4) \geq 1$ را در نظر می‌گیریم. برنامه‌ریزی صحیح نهایی به صورت زیر خواهد بود:

$$\begin{aligned} & y_1 \text{ بیشینه کن} \\ & \text{که } y_1 + y_2 + y_3 \geq 1 \\ & y_3 + (1 - y_4) \geq 1 \\ & y_i \geq 0, \quad i = 1, 2, 3, 4 \\ & y_i \leq 1, \quad i = 1, 2, 3, 4 \\ & y_i \in \mathbb{Z}, \quad i = 1, 2, 3, 4 \end{aligned}$$

کافیست برنامه‌ریزی صحیح فوق جواب شدنی داشته باشد. به همین دلیل اهمیت چندانی ندارد که تابع هدف آن را چه انتخاب کنیم. این ایده را می‌توان به هر فرمول دلخواه تعمیم داد. \square

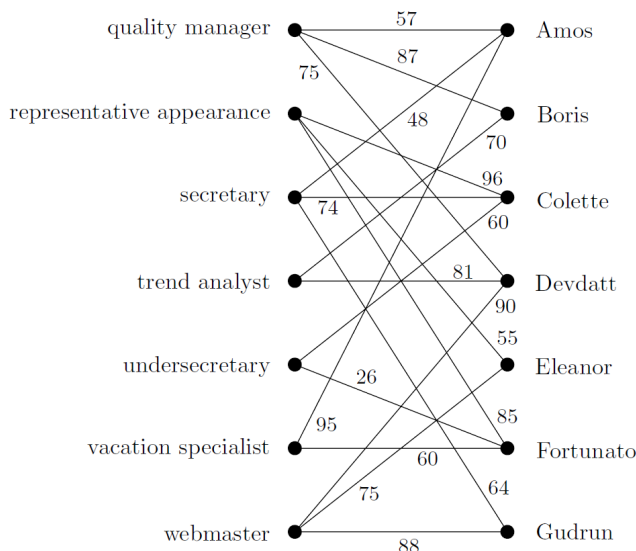
سؤال. برنامه‌ریزی صحیح بنویسید که با کمک آن بتوان مسئله SAT را به ازای ورودی زیر حل کرد.

$$f' = (x_1 \vee \neg x_2) \wedge (\neg x_1 \vee x_2 \vee x_3) \wedge \neg x_1$$

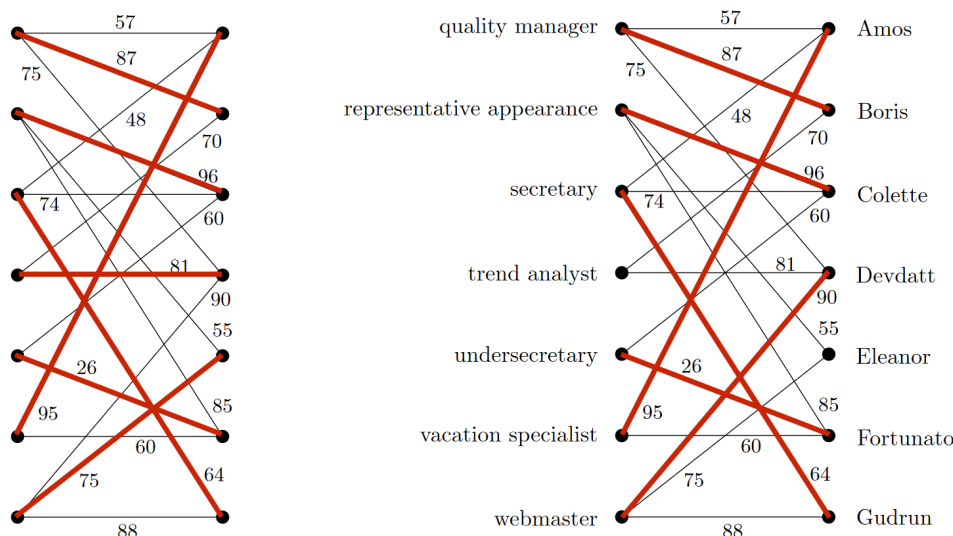
۴ زمانی که برنامه‌ریزی خطی کافیست!

۱.۴ تطابق کامل با وزن بیشینه در گراف دوبخشی

یک شرکت مشاوره به دنبال استخدام هفت نفر برای هفت موقعیت شغلی در شرکت است. به این منظور پرسشنامه‌ای طراحی شده و از افراد خواسته شده تا این پرسشنامه را پر کنند. با توجه به پاسخ‌های افراد به هر نفر در هر یک از شغل‌هایی که مایل است در آن‌ها کار کند نمره‌ای از ۰ تا ۱۰۰ داده می‌شود. این اطلاعات به طور خلاصه در گراف زیر آمده‌اند. حال می‌خواهیم به هر فرد دقیقاً یک شغل نسبت دهیم به طوری که مجموع امتیازات افراد در شغل‌شان بیشینه شود. به عبارت دیگر می‌خواهیم در گراف دوبخشی زیر تطابق کامل با بیشترین وزن را در صورت وجود پیدا کنیم.

اولین استراتژی برای حل این مسئله می تواند این باشد که به افراد، به ترتیب، شغلی که در آن بهترین عملکرد را دارند نسبت دهیم. همانطور که در شکل سمت راست می بینید این روش به پیدا کردن یک تطابق کامل نمی انجامد، در صورتی که این گراف تطابق کامل دارد که در شکل سمت چپ نشان داده شده است.

در ادامه به دنبال نوشتن برنامه ریزی صحیحی هستیم که این مسئله را حل کند.

فرض می کنیم گراف $G = (V, E)$ یک گراف دوبخشی وزن دار با تابع وزن $w : E \rightarrow \mathbb{R}$ باشد. برای هر $e \in E$ ، x_e متغیری است که نشان می دهد e در تطابق ظاهر می شود یا نه. در واقع x_e تنها یکی از دو مقدار ۰ یا ۱ را می تواند اتخاذ کند و e در تطابق ظاهر می شود، اگر و تنها اگر $x_e = 1$ باشد. برای این که مطمئن شویم یک تطابق داریم، باید بررسی کنیم که هیچ رأسی روی دو یال از تطابق نباشد. بنابر این قید زیر را به قيودمان اضافه می کنیم:

$$\sum_{e \in E: v \in e} x_e = 1, \quad v \in V$$

هدفمان بیشینه کردن وزن تطابق است. یعنی می خواهیم عبارت $\sum_{e \in E} w_e x_e$ را بیشینه کنیم. بنابراین برنامه ریزی صحیح نهایی به این صورت خواهد بود:

$$\begin{aligned} & \text{بیشینه کن} \quad \sum_{e \in E} w_e x_e \\ & \text{که} \quad \sum_{e \in E: v \in e} x_e = 1, \quad v \in V \\ & \quad x_e \in \{0, 1\}, \quad e \in E \end{aligned}$$

در برنامه ریزی صحیح فوق، شرط $x_e \in \{0, 1\}$ را با شرط ضعیف تر $0 \leq x_e \leq 1$ جایگزین می کنیم. به این کار آرام سازی^۲ و به برنامه ریزی خطی که حاصل می شود برنامه خطی آرام سازی شده^۳ گفته می شود.

$$\begin{aligned} & \text{بیشینه کن} \quad \sum_{e \in E} w_e x_e \\ & \text{که} \quad \sum_{e \in E: v \in e} x_e = 1, \quad v \in V \\ & \quad 0 \leq x_e \leq 1, \quad e \in E \end{aligned}$$

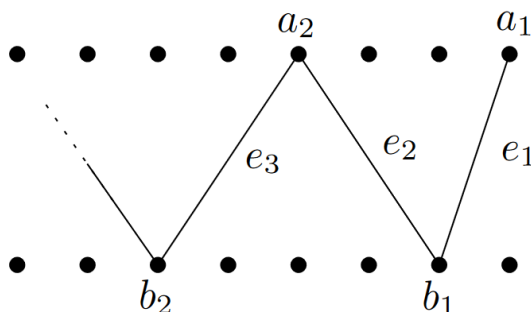
قضیه زیر به عبارتی بیان می کند حل برنامه ریزی خطی آرام سازی شده کافی است.

قضیه ۲. فرض می کنیم گراف $G = (V, E)$ یک گراف دوبخشی وزن دار با تابع وزن $w : E \rightarrow \mathbb{R}$ باشد. در این صورت اگر برنامه ریزی خطی آرام سازی شده جواب شدنی داشته باشد، حداقل یک جواب بهینه صحیح نیز دارد.

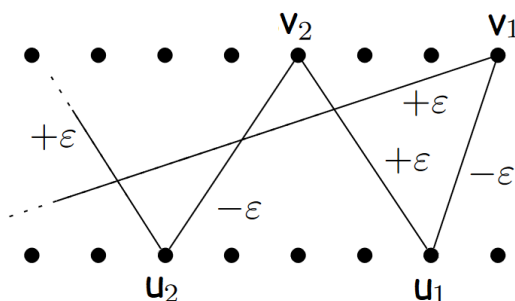
^۲relaxation

^۳LP relaxation

اثبات. در ابتدا دقت کنید که فضای جواب برنامه ریزی خطی آرام سازی شده، کران دار است (چرا؟) بنابراین اگر این برنامه ریزی جواب شدنی داشته باشد، جواب بهینه نیز دارد. جواب بهینه ای از برنامه ریزی خطی آرام سازی شده در نظر بگیرید که تعداد متغیرهای آن که مقادیر صحیح گرفته اند بیشینه باشد. این جواب را x^* می نامیم. اگر همه مؤلفه های x^* صحیح باشند قضیه اثبات می شود. پس فرض کنید حداقل یک مؤلفه مقدار ناصحیح گرفته باشد. یعنی یالی مانند e_1 وجود دارد که $x_{e_1}^*$ ناصحیح باشد:

یکی از دو سر این یال مانند b_1 را در نظر بگیرید. با توجه به قیود برنامه ریزی آرام سازی شده، جمع مقادیر متغیرهای نظیر یال هایی که از این رأس می گذرند برابر با ۱ است. پس یال دیگری مانند e_2 از b_1 می گذرد که متغیر نظیر آن ناصحیح باشد. سر دیگر این یال را a_3 بنامید. این استدلال برای a_3 نیز قابل بیان است. اگر این استدلال را به همین ترتیب ادامه دهیم، در نهایت به رأسی می رسیم که پیش از این به آن برخورد کرده ایم. بنابراین دوری مانند $C = v_1 f_1 u_2 f_2 \dots u_k f_k v_1$ پیدا خواهیم کرد که متغیرهای نظیر همه یال های آن مقادیر ناصحیح دارند. دقت داشته باشید لزومی ندارد دور C از یال e_1 بگذرد.

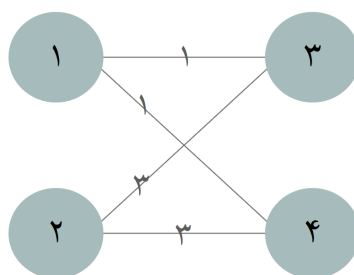
یک ϵ دلخواه در نظر می گیریم. به متغیرهای نظیر یال های این دور یکی در میان مقادیر $+\epsilon$ و $-\epsilon$ اضافه می کنیم و این مقداردهی جدید را \tilde{x} می نامیم. دقت داریم از آنجایی که گراف دوبخشی است دور فرد ندارد پس این کار ممکن است. منظور از $w(\tilde{x})$ و $w(x^*)$ حاصل تابع هدف برای این مقداردهی هاست. بنابراین می توان نوشت:

$$w(\tilde{x}) = \sum_{e \in E} w_e \tilde{x}_e = \sum_{e \in E} w_e x_e^* + \epsilon \sum_{i=1}^k (-1)^i w_{e_i} = w(x^*) + \Delta \epsilon$$

اگر $\Delta > 0$ باشد، می توان ϵ را مقداری مثبت و به اندازه کافی کوچک قرار داد به طوریکه حاصل $\Delta \epsilon$ مثبت شود که با بهینه بودن x^* تناقض دارد. همچنین اگر $\Delta < 0$ باشد، می توان ϵ را مقداری منفی و به اندازه کافی کوچک (از نظر قدرمطلق) قرار داد به طوریکه حاصل $\Delta \epsilon$ مثبت شود که باز با بهینه بودن x^* تناقض دارد. پس $\Delta = 0$ است. حال می توان ϵ را به گونه ای انتخاب کرد که تعداد متغیرهای ناصحیح x^* از \tilde{x} بیشتر باشد اما همچنان در قیود مسئله صدق کند که این نیز با فرض تناقض دارد. پس همه مؤلفه های x^* صحیح بوده است. \square

اثبات فوق در واقع الگوریتمی برای پیدا کردن جواب های برنامه ریزی صحیح از روی جواب های برنامه ریزی خطی به ما می دهد.

سؤال. یک جواب بهینه غیرصحیح برای برنامه‌ریزی خطی‌ای پیدا کنید که مسئله تطابق کامل با وزن بیشینه را در گراف زیر حل می‌کند. همچنین استدلال کنید چرا این جواب بهینه است.

۵ ارجاع و منابع

برای مطالعه بیشتر می‌توانید به [GM07] مراجعه نمایید.

مراجع

[GM07] Bernd Gärtner and Jiří Matoušek. *Understanding and using linear programming*. Springer, 2007.